

Arbejdsløse Medlemmer af de højere lønnede Arbejdergrupper maa da med Hensyn til Adgangen til den fastsatte Hjælp ligestilles med de fornævnte. For disse højere lønnede Grupperes Vedkommende kan man formentlig uden Fare for Svækkelse af Arbejdsvillien gaa til en Ydelse af Hjælp alene til de arbejdsløse.

Forslaget vil formentlig blive mødt med den Indvending, at det vil være urimeligt at sikre arbejdende Arbejdsløshedskassemedlemmer en særlig Hjælp, som ikke kommer dem til Gode, der er lige saa daarligt stillede, men som ikke er Medlemmer af en anerkendt Arbejdsløshedskasse. Dette vil ogsaa være urimeligt; man mener da ogsaa, at Hjælpen skal udstrækkes til at omfatte alle med de nævnte i økonomisk Henseende ligestillede; men man har ikke ment i dette Lovforslag at kunne medtage Forslag vedrørende Personer, der ikke er Arbejdsløshedskassemedlemmer.

Mindretallet har ment, at Udredelsen af denne Hjælp skulde ske paa den Maade, at de paagældende i Stedet for, som nu, at faa udleveret Mærker til Køb af de omhandlede Livsfornødenheder skulde have udleveret Mærker til Udlevering af disse. Denne Form maa formentlig foretrækkes for Udbetaling af tilsvarende Pengebeløb, fordi man derved tilvejebringer en dog overvejende Sandsynlighed for, at Hjælpen bruges efter sin Hensigt. For de udenfor de lavtlønnede Arbejderes Gruppe staaende arbejdsløse maatte Sagen da formentlig ordnes saaledes, at de efter hver dokumenteret 7 Dages Arbejdsløshed kunde faa deres udleverede almindelige Mærker for Børnene ombyttede med Betalingsmærker.

Regner man alene med Brød, Sukker og Smør, vil den herved ydede ugentlige Hjælp blive 1 Kr. 76 Øre pr. Barn. Saafremt der ogsaa maatte blive gennemført en Rationering af Mælken, bør denne efter Mindretallets Mening medtages i Hjælpen.

Udgiften ved denne Foranstaltning maa, hvis man medtager de i økonomisk Henseende med de omhandlede Arbejdsløshedskassemedlemmer ligestillede, for 5 Maaneder anslaaes til ca. 25 Mill. Kr. Københavns Kommune har i afvigte Finansaar for de fem Maaneder November 1917—April 1918 ydet 1 Kr. pr. Uge pr. Barn til alle her bosatte Personer, som under deres Forsorg havde hjemmeværende Børn under 14 Aar, og hvis aarlige Indtægt ikke oversteg 2 350 Kr. Udgifterne hertil androg ialt 18 Mill. Kr. Her er Tilskuddet (Mælken medregnet) tænkt fordoblet, Aldersgrænsen for Børnene foreslaaet forhøjet til 15 Aar og Indtægtsgrænsen foreslaaet sat til 2 500 Kr. Herved naas den nævnte anslaaede Udgift for hele Landet af ca. 25 Mill. Kr.

Kommissionens Flertal har ment, at det af *Black* og *Rysgaard* stillede Forslag gaar udenfor nærværende Kommissions Opgave, idet det vil nødvendiggøre væsentlige Ændringer i den gældende Lov om Dyrtidsforanstaltninger, der er beregnet at skulle gælde indtil den 31. Marts 1919, men at Forslaget, naar Dyrtidsloven skal revideres, formentlig bør optages til Overvejelse.

Et Mindretal, bestaaende af *Hauch*, har ikke kunnet tiltræde noget af de ovenfor omtalte Forslag til Fastsættelse af Tillæggets Størrelse (§ 10), ligesom nævnte Mindretal ej heller har kunnet tiltræde de fremsatte Forslag angaaende Huslejhjælp og Understøttelse gennem Hjelpekasserne (§§ 11 og 12). Mindretallet ønsker herom at gøre følgende Bemærkninger:

Det maa erkendes, at det Beløb, der er strengt nødvendigt for at tilfredsstille det daglige Behov af Livsfornødenheder i en Husholdning, staar i Forhold til Familiens Størrelse. Mindretallet er enig heri, men ønsker at gøre opmærksom paa, at Forslaget